

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. С.З., 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Таня Д. Кемерова Митева като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева ВъззИ.но гражданско дело № 20255500500637 по описа за 2025 година

Производството по делото е образувано по въззИ.на жалба, подадена от М. В. Г. в качеството на управител и представляващ на „П.Б.“ ООД със седалище обл.В., общ.В., район „О.“ чрез адв.И. А. от АК В. протИ. решение № 602/19.06.2025г., постановено по гр.д.№ 283/2025 г. по описа на Районен съд С.З., в частта, с което е осъдено „П.Б.“ ООД да заплати на Г. К. Г. сумата от 2000 лева.

ВъззИ.никът счита, че решението в тази му част е неправилно и необосновано, като излагат подробни съображения в тази насока. Намира, че свидетелите на ищцовата страна са акцентирали основно върху негатИ.ното отражение на публикациите за Г.Н.Г., които сочат, че без каквото и основание се апликират върху Г. К. Г..Сочат за нелогична връзката, която съдят прави между процесната статия и конкретния ищец, тъй като не се е доказало дали статията наистина е съдържала снимката на ищеца или на истинския извършител Г.. Твърденията, че ищецът се затворил в себе си, не е излизал и не е комуникирал с други хора извън семейството са негово лично взето решение или симулация на такова, тъй като сочат, че извършителят на деянието Г.Г. е идентифициран и задържан още ден след престъплението и съответно няма причина към Г. да са адресирани заплахи и обиди.

Моли съда да отмени постановеното първоинстанционно решение, в частта, в която се осъжда „П.Б.“ ООД да заплати на Г. К. Г. сумата от 2000 лева, като вместо него да постанови друго решение, с което да отхвърли

изцяло претенцията на ищеца, като неоснователна и недоказана.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от Г. К. Г. от гр.С.З., чрез адв.Й. Л.-П. от САК, в който молят съда да отхвърли подадената въззИ.на жалба и да потвърди съдебния акт в оспорваната част, като излагат подробни съображения. Сочат, че в случая не следва да се забравя, че авторът на процесната статия, както сам е посочил в края на самата статия поднася информацията от свое име и поради това носи отговорност, защото сам е следвало да провери достоверността и съобразно правилата на добрата журналистическа практика преди публикуването. Молят съда да потвърди постановеното решение в оспорваната част. Претендират и сторените съдебно-деловодни разноски, както и заплатения от Г. Г. адвокатски хонорар.

Постъпила е въззИ.на жалба и от Г. К. Г. от гр.С.З., чрез адв.Й. Л.-П. от САК, с което обжалва постановеното решение по гр.д. №283/2025г. на РС С.З. в частта, с която исковата им претенция за сумата над 2000 лева до пълния претендиран размер от 10 000 лева е отхвърлена. Считат, че определеното обезщетение е неправилно определено и не съответства на причинените действителни неимуществени вреди. Освен това считат, че в частта относно начина на формиране на съдийското убеждение относно размера на вредите липсват изцяло мотИ.и. Излагат подробни съображения в тази насока.

Молят съда да отмени обжалваното първоинстанционно решение на РС С.З., като осъди ответната медия „П.Б.“ ООД да заплати на Г. К. Г. сумата от 10 000 лева – главница представляваща претърпени неимуществени вреди вследствие на извършен деликт, ведно със законната лихва считано от 29.07.2023г. до окончателното изплащане на задължението. Претендират сторените съдебно-деловодни разноски, както и адвокатски хонорар.

С молба от 04.11.2025г. Г. К. Г. прави изявление, че не поддържа въззИ.ната си жалба за сумата над 6000 лв.до пълния предявен размер от 10000лв., а претендира за осъждане на ответника да му заплати сумата от 6000лв., т.е. че жалбата му е за частта, в която е отхвърлен иска над 2000лв. до сумата от 6000лв.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от М. В. Г. в качеството на управител и представляващ на „П.Б.“ ООД със седалище общ.В., чрез адв.И. А. от АК В., с който вземат становище по всички възражения изложени в жалбата на Г. К. Г..

Сочат, че това с какви имена се представя ищецът в социалните мрежи и може ли чрез тези алтернатИ.ни негови имена той да се идентифицира еднозначно може да има връзка с предмета на доказване само ако тези имена съвпадат, а настоящият случай сочат, че не е такъв. Считат предявеният иск за неоснователен. Молят съда да остави без уважение подадената от Г. К. Г. жалба протИ. решение постановено по гр.д. №283/2025г. по описа на Старозагорския районен съд.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, извърши проверка на обжалвания съдебен акт, съгласно разпоредбата на чл.271 ал.1 от ГПК, при съвкупната преценка на доказателствата по делото, намери за

установено следното:

Жалбите са подадени в срока по чл. 259, ал.1 от ГПК, изхождат от легитимирани лица, поради което същите се явяват редовни и допустими.

Предявени са искиове с правно основание чл.49, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът Г. Г., чрез пълномощника си адв. Й. П. - АК С., твърди в исковата си молба, че на 29.07.2023г. в 20:12 ч. на електронния новинарски сайт на ответника <https://petel.bg/> била публикувана статия със заглавие: „Г. с макетния нож с първа реакция”. В процесната статия се съдържали редица неверни факти и твърдения, изопачена била обективната истина и не била отразена реално цялостната ситуация. В електронната публикация се съдържал враждебен и арогантен език, който не отговарял на добрите журналистически практики, тъй като бил наситен с обидни, клеветнически и ругателни изрази средства, които засягали авторитета на ищеца и имали за единствена цел да накърнят честта и доброто му име. Г. Г. се е запознал с процесната статия, изхождаща от сайта на ответника още в деня на публикуването ѝ, като към този момент той се е намирал на територията на гр. С.. Цитира съдържанието на процесната статия със заглавие: „Г. с макетния нож с първа реакция”. Твърди, че в статията ищецът бил представен в изключително негативна и отрицателна светлина - личността му била определена като „насилик“. Макар и кратка по своето съдържание, статията била богата на нападки и квалификации, които по своето значение и етимология, както и в цялостния контекст на написаното, преследвайки журналистическа сензация, поругавали законово защитените права на ищеца, а именно - доброто му име, достойнството, авторитета, самоуважението му, както и репутацията, която ищецът бил изградил сред останалите членове на обществото и в своето приятелско обкръжение.

От изложените неверни факти и оценъчни твърдения ищецът се почувствал силно засегнат, обиден, омерзен и оклеветен до степен, че се страхувал да излиза от дома си, както и за живота си поради непрекъснати и нестихващи нападки в социалните медии (фейсбук, инстаграм и др.) и по телефона от различни лица - познати и непознати, които го заплашвали със саморазправа и с причиняване на телесни повреди и дори убийство, за което той сезирал компетентните органи поради сериозния страх, породен за живота му. Поради нестихващи и към настоящия момент заплахи за живота му, както и за физическа саморазправа, ищецът посетил клиничен психолог, като съгласно заключението на психолога той възприел отправените към него заплахи за реални такива, като възможни да бъдат осъществени и изпитвал осезаемо чувство за опасност и страх. Вследствие на това, неговото вътрешно психическо състояние се трансформирало, като ищецът се превърнал в лабилен, емоционално неустойчив, дезадаптивен, страхово напрегнат, тревожен индивид, имащ проблеми със съня. Вследствие на създаването се напрежение изпитвал и поддържал постоянни оплаквания от главоболие, имал понижено настроение, понижено самочувствие и самооценка, изпитвал

чувство за несигурност и застрашеност. Системно и непроизволно си припомнял заплахите, отправяни към него, след случая имал повишена сензитивност и раздразнителност, както и в следствие на преживените психотравмиращи събития изпитвал страх от загуба на работата си, притеснение, че можело да бъде уволнен заради подобни постъпки, които му били предписани за извършени, както че можело да започне наказателно преследване срещу него. Постоянно чувал шушукане на работното си място по повод случилото се, като това съответно довело до отдръпване на голяма част от колегите от колектива от него и до отдръпването им от ищеца. Това допълнително утежнявало вътрешния му мир и рефлектирало върху неговата работа, самочувствие и влошавало нормалната до преди случилото се работна атмосфера, превръщайки я в неблагоприятна и напрегната работна среда за ищеца. Всичко това допълнително депресирало и влияело негативно върху самооценката, авторитета и репутацията на ищеца.

Процесните позорни и скандални квалификации, неверни и непроверени твърдения, приписващи на ищеца извършването на едно тежко престъпление, придобило изключителна медийна популярност, предизвикали сериозен дискомфорт и неприятни усещания, както за него, така и за цялото му семейство, в това число се отразили особено негативно върху социалните му контакти, приятелското му обкръжение, което се отдръпнало изцяло от него, дали извънредно негативен аспект върху връзката с неговата годеница, която поискала разваляне на годежа си с ищеца. С така направените публикации било накърнено доброто му име, а семейството му опозорено. Твърди, че се почувствал дълбоко унизен и посрамен и претърпял значителни неимуществени вреди, изразяващи се в обиди, болка, страдание, компрометиране пред обществото, безпричинен срам и нежелание да се среща с хора, в това число и с приятели и съседи, а zlepоставянето му пред толкова многобройна читателска аудитория, а именно 5754 лица рефлектирало неблагоприятно върху неговата душевност и вътрешния му емоционален свят. Процесните обидни думи и клеветнически деяния по никакъв начин не съответствали и не отговаряли на възпитанието, образованието и авторитетът на ищеца и по никакъв начин не кореспондирали на действителната ситуация. Посредством така използваните изразни средства той бил представен пред лицето на общността като жесток, извратен, елементарен, вулгарен рецидивист, безпощаден садист, човек, който бил осъждан за тежки престъпления и който не зачитал ничий авторитет, безмилостен и нечовечен. Квалификациите били употребени с пряк умисъл и цел личността на ищеца да бъде унижена, опозорена и омерзена. Използвайки горните изразни средства авторът на статията бил изложил дълбоко унижителни за честта и крайно несъответни на достойнството на ищеца твърдения, а издателят не бил упражнил надзорните си функции и позволил последните да бъдат издадени и да достигнали до многолюдна аудитория. В действителност мнението не подлежало на оценка за истинност, но свободата да се изразява такава била ограничена от това да не били засягани притошно правата и интересите

на индИ.ида, на което кореспондираше и съответното задължението за служителите на ответната медия и за самия издател да не изразявал мнението по един обиден и уронващ авторитети начин.

Ищецът счита, че публикуващият журналистическа статия носи отговорност по чл.49 от ЗЗД като възложител на работата по съставяне на печатни материали, както и за вредите, причинени при изпълнението ѝ. Необходимо било да се докаже, че натовареният с тази работа, чрез протИ.оправно деяние, е увредил ищеца, като му е причинил неимуществени вреди, които от своя страна били в пряка причинно-следствена връзка с протИ.оправното поведение на лицето. Съгласно Постановление №7 от 29.12.1959г. на Пленума на ВС отговорността по чл.49 от ЗЗД била за чужди виновни протИ.оправни действия и имала обезпечително-гаранционни функции. Тази отговорност не произтичала от вината на лицето, което е възложило работата и затова нямало място възражението, че то било невиновно, както и било недопустимо доказването на неговата невиновност. Въпросът кой е авторът на статията било без значение за отговорността на издателя, тъй като авторът на статията би могъл да носи отговорност на друго основание - чл.45 от ЗЗД. В горния смисъл било и Решение №117 от 4.03.2009г. на ВКС по гр.д. № 101/2008 г., III г.о., ГК.

Възлагащият трябвало добре да подбере и контролира лицата, които извършвали работата му и ако не го сторил, той отговаря за причинените от техните действия и/или бездействия вреди. Горното се извеждало от презумпцията, че в негова полза се извършва работата, поради което в негова тежест следвало да са вредите, свързани с нея. Неговата отговорност била субсидирана, безвиновна гаранционно - обезпечителна отговорност. Фактическият състав на непозволеното увреждане по чл.49 от ЗЗД, вр. с чл.45 от ЗЗД включвал следните елементи - протИ.оправно деяние на лице, на което била възложена работа по трудов или друг вид договор, причинена вреда при или по повод изпълнението на възложената работа, вина и причинна връзка между протИ.оправното поведение и причинения вредоносен резултат. В хипотезата на чл.49, вр. с чл.45 от ЗЗД, както и само в хипотезата на чл.45 от ЗЗД вината се предполагала до доказване на протИ.ното.

Наличието на деяние се доказвало по един безспорен начин от представените към исковата молба доказателства. Заглавието на статията, публикувана от ответника, както и съдържанието били изцяло авторски и в също се съдържали посочените в исковата молба обидни и клеветнически твърдения. Те именно били обект на посегателство при нанасяне на обида (умишлено унижаване достойнството на дадено лице посредством неприлично отнасяне с него) и на клевета (съзнателното разгласяване на неистински позорни обстоятелства за дадено лице или приписване на престъпление другиму). Самото заглавие на статията било провокатИ.но, целяло да заостри вниманието на читателите, като ги насочвало именно към деяние, което само по себе си представлявало тежко престъпление по смисъла на Наказателния кодекс. Сочил, че в свои решения ЕСПЧ е извел редица

задължения и отговорности на журналистите при осъществяване на професионалната им дейност. Освен да поднасят вярна и прецизна информация, те били длъжни да проявяват голяма бдителност и усърдие при проверка на точността на информацията, която изнасяли в медийното пространство, особено когато изразявали сериозни твърдения, засягащи личността на конкретен правен субект. В случая било напълно ясно и предвидимо, че публикуваният материал с подобно заглавие не само имало опасност, но неизбежно щял да засегне с висок интензитет личността на ищеца и мнението на обществото за него. Авторът на статията е имал възможност както да провери достоверността на изнесената информация, касаеща авторството и извършителя на деянието, така и без особени усилия да подбере различни думи и реплики, с които да избегне засягане личността на ищеца, но не е сторил това в опитите си да предаде по-гръмко и предизвикателно заглавие и съдържание с цел да събуди интереса на обществото.

Ищецът счита, че не били спазени добрите журналистически практики и съответно следвало да се ангажира отговорността на медията. Ясно и недвусмислено било, че описаното в материала, щяло да доведе до негативната реакция на обществото, щяло да създаде изключително трайни и отрицателни емоции у читателите към една личност, като ще накърни репутацията му. Авторът към момента на създаване и публикуване на статията не е бил наясно с действителния извършител на деянието, а именно - не е бил категорично сигурен в това дали ищецът или друго лице е нанесъл телесните увреждания на Д.М. и е обръснал косата ѝ, но въпреки това не е проверил обстойно източниците си на информация и с цел да привлече по-голям брой читатели, съответно - за да въздейства материалът по-силно на аудиторията, е изопачил по недопустим начин фактите, като е злепоставил ищеца пред огромната си аудитория (5754 души, които били видели и прочели статията), като по този начин му е изградил репутация на извършител на едно изключително тежко, вулгарно и безцеремонно извършено престъпление. Подобно поведение било причина в обществото да се изрази негативно отношение към ищеца и като резултат е била накърнена репутацията му, като самото твърдение е станало и причина за емоционални страдания, изразяващи се в притеснения и чувство за заплахата за живота му, както и за имуществото и телесната му неприкосновеност. Самото заглавие на статията било провокативно - „Г. с макетния нож с първа реакция“. Това заглавие провокирало не само интерес към статията, но и само по себе си насърчило формирането на укорими реакции спрямо ищеца, изразяващи се в неприязън и отправяне на заплахи. Читателите са се доверили, че авторът е извършил добросъвестна проверка, спазил е задълженията си, вменени му от съответния Етичен кодекс и са приели за безспорно и вярно изложеното както в заглавието, така и в самия материал.

Според ищеца, поради изложените съображения, са налице основанията за деликтна отговорност на ответника по чл.49 от ЗЗД.

Счита, че в случая, свободата на мнение била използвана, за да увреди доброто име на другото, за да се причинят душевни терзания и да се обиди и накърни достойнството на ищеца. Използваните изразни средства и думи били обидни по своя характер и имали за цел да засегнат честта и достойнството на едно лице. По своето съдържание те представлявали една оценка на обществения имидж и обществено значимото поведение на ищеца, а за неговата личност в тесен смисъл. Доколкото тези изрази се отнасяли не до публичната, а до личната, интимната сфера от битието на ищеца, до същността му като човек, спрямо тях задължение за проявяване на търпимост не съществувало. Точно обратно, важало изискването за безусловно дължимо уважение към достойнството на личността. Негативното мнение по отношение на индивид би могло да бъде изразено посредством използването на фрази, които нямат за цел да уронят престижа и достойнството на личността, още повече публично и пред други лица. В случая бил нарушен балансът в общуването и междуличностните отношения, използваните от ответника изразни средства надхвърляли необходимото за изразяване на негативно мнение, протироречали на добрия тон и унизили репутацията на Г. Г.. Твърди още, че е претърпял сериозни неимуществени вреди от извършената публикация на 29.07.2023 г. в електронните издания на ответника - в сайта <https://petel.bg/>, което предизвикало сериозен дискомфорт и неприятни усещания както за ищеца, така и за семейството му, в това число се отразили особено негативно върху социалните му контакти, приятелското му обкръжение, което се отдръпнало изцяло от него, както и е дало извънредно негативен аспект върху връзката с неговата годеница, която е поискала разваляне на годежа си с ищеца. Ищецът се почувствал дълбоко унижен и посрамен. Счита, че журналистите не могат да използват правото за свободно разпространение на информация, за да нанасят обиди и клевети. В тази връзка, протироречаваното поведение на ответника се изразявало в следното - в процесната статия, поради неизпълнение на задължението на медията да упражни контрол върху публикуваното съдържание, неправомерно били ползвани данните на ищеца, а именно - имената, с които се е вписал във фейсбук профила си - G.G. (G.N.G.). Първоначалното съдържание на текста на статията съдържала както снимката, така и имената на ищеца, но след установяването от страна на прокуратурата на предполагаемия извършител на деянието срещу Д.М. - Г.Г., съдържанието на статията било изменено, а именно снимката му била сменена с тази на Г.Н.Г., както и част от имената в статията на предполагаемия извършител на престъплението (Г.Н.Г.) били сменени с тези на Г.Н.Г.. Процесната статия била публикувана на 29 юли 2023г. в 15:24 часа.

Моли съда да постанови съдебно решение, с което да осъди ответното дружество „П.Б.“ ЕООД да му заплати сумата от 10 000 лв., представляваща претърпени неимуществени вреди, вследствие на извършен деликт, ведно със законната лихва върху дължимата главница, считано от 29.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответната страна „П.Б.“ ООД, чрез адв. И. А. - АК В.. Навежда подробни доводи за неоснователност на иска. Твърди, че в публикациите си третирал като публично укоримо и евентуално престъпно поведението и действията на лице, назовано като Г. Г., доколкото в началото на информационната кампания по отразяване на този екзотичен деликт (нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата и нарязани били ръцете, краката и гърдите на 18-годишната, а носът ѝ бил счупен) в публичното пространство извършителят придобил известност с това име. Публикациите сочели като автор на инкриминираните действия срещу пострадалото момиче G.G. (G.N.G.), а действителният извършител (според установеното впоследствие) бил Г.Н.Г.. Никъде в публикациите на ответника не съществувало лице с имената на ищеца – Г. К. Г.. По никакъв начин никъде не била релевирана, а - още по-малко установена в публикацията, връзка между извършителя на протИ.оправното посегателство срещу Д. (Г.Н.Г.) и ищеца (Г. К. Г.). В този смисъл ответникът не е приписвал на ищеца престъпление и към него не е адресирал обидни думи, изрази и квалификации. В този контекст предявеният иск бил не просто неоснователен - с оглед императИ.ните указания на чл. 26, ал. 2 ГПК, той бил недопустим.

Съвпадението на имената на ищеца с тези на сочения като автор на престъплението срещу Д., било причина да е налице идентифициране еднозначно до степен на пълно сходство. При изписване в произволна търсачка в интернет на името Г. Г. (G.G.) браузърът посочвал няколко абсолютни съвпадения и още поне толкова - сходни, вкл. и на лица от женски пол. Според логиката на исковата молба, всяко едно от установените лица можело да счита себе си като обект на непозволено увреждане.

Счита, че целта на иска е репарирането на някаква вреда от непозволено увреждане. Спорната публикация не съдържала изображение или друг идентификатор, който да свързва ищеца с инкриминираното съдържание. Действията на ответника не били насочени персонално срещу ищеца, а срещу извършителя на инкриминираното деяние; самото то - предмет на актИ.ен обществен интерес. Съдържанието на текста бил почти пълен цитат на други сайтове. Счита, че презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД се опровергава. Атакуваната публикация на страницата на ответника била по повод изострен обществен интерес към безчовечно, арогантно и скандално посегателство върху здравето, честта и достойнството на едно младо беззащитно момиче от страна на доминиращ чрез психическо и физическо насилие неин БИ.ш приятел. Действията на извършителя (не на ищеца) били осъдени на информационно и битово нИ.о - масово и еднозначно. Имената на извършителя били подадени от прокуратурата със закъснение, погрешно и/или непълно. В този вид и обем информацията била тиражирана лавинообразно. Обект на обществено осъждане, упрек и реакции бил извършителят - Г.Н.Г., а не бил Г. К. Г. - ищец в настоящото производство.

Не е спорно по делото, че на 29.07.2023г. в 20:12 часа на електронния

новиарски сайт на ответника <https://petel.bg/> била публикувана статия със заглавие: „Г. с макетния нож с първа реакция”. Съдържанието на статията в посочения сайт е удостоверено с Протокол от 18.08.2023. по Акт 38, том VII, общ рег.№ 22484 на Нотариус И. Д., с рег. № **, и с район на действие РС С.. Видно от съдържанието на приложените, като неразделна част към протокола страници от сайта Petel.bg., се посочва: „Никой не знае какво точно се случва в момента с Г. Н., който нарязва приятелката си 400 пъти с макетен нож и ѝ обръсна главата.“... „Г. Н., който обезобрази приятелката си в С.З.“, “Припомняме, че 26 - годишният Г. Н. нарязва приятелката си с макетно ножче по ръцете, краката и гърдите..“, „В мрежите се разпространиха кадри от фейсбук профила на Г. Н. Г., нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата ѝ. Интересни са последните постове на насилника, чиито профил все още фигурира в социалната мрежа”.

Видно от материалите на приложената към делото пр.пр.№ 7933/2023г., по описа на РП гр. С.З., на 31.07.2023г. ищецът Г. К. Г. е входил в РП - С.З. жалба, за това, че във връзка с нашумял в обществото случай, свързан с негов познат, за който се твърди, че е извършил престъпление, е бил сочен за извършител на престъплението, вследствие на което е започнал да получава множество закани и заплахи. По подадената жалба е възложена проверка с дадени указания относно проучването на случая. Проверката е приключила с Постановление от 13.09.2023г. за отказ за образуване досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

По делото са събрани и гласни доказателства. От показанията на свидетелите Л.Г. и С.С., се установява, че на 29.07.2023г. на сайта на Petel.bg била публикувана статия, със снимката на ищеца Г. Г., на която е бил „с червена тениска, руса коса, с очила, .. и говореше по телефона“. Изписаното заглавие на статията е било „Г. макетното ножче“, като в съдържанието е ставало въпрос, „че той е нарязал Д. 400 пъти, че ѝ е обръснал главата, Една седмица по - късно медията сменила снимката, а по - късно били променени и имената.

На двамата свидетели е предявена статията, съдържаща се в извадка от интернет страница, на стр. 12 по делото, като същите заявяват, че първоначално публикуваната снимка е била друга - на ищеца, като изписаното име за извършител е било на Г. Н. Г..

Свидетелите сочат, че в коментарите под публикацията имало отправени безброй обиди, упреци, заплахи, закани спрямо ищеца, като е бил наричан изверг, насилник, че заслужава да лежи в затвора и др. Ищецът е получавал от скрити номера и по вайбър приложението заплахи, че „ще му направят същите неща, които той е направил“. Това наложило той „да се обажда на всичките си приятели и да обяснява, че не е той извършителя.“.

Свидетелите подробно описват състоянието, в което ищеца изпаднал, вследствие публикацията: отслабнал, затворил се в себе си, отказвал да излиза и да се среща с приятели, „отказваше да си пуска телевизора, спря да си отваря телефона, спря да влиза във всякакви социални мрежи. Не се хранеше, не

можеше да спи.“. Много от неговите приятели преустановили контактите си с него, а майка му „не искаше да го вижда.“ като му е заявила разочарованието си, че „била отгледала такъв престъпник“ и „че той вече не е неин син“. Контакт с ищеца преустановили и неговите колеги, а приятелката му „се съмняваше в него, тръгваше да си събира багажа.“. Цялата ситуация се отразила изключително негативно на състоянието на ищеца, което наложило да потърси професионална помощ, чрез посещение при психолог, „предписани му бяха валидол и валериан, за да може да премине през цялото това напрежение.“.

Св. В.З. и св. Н.М., посочени от ответника работят в информационния сайт Petel.bg. Първият свидетел от 2011г. работи като редактор и автор на съдържание, като твърди, че основната част от новините, които се публикуват в информационния сайт на ответника, е по информация на други сайтове и медии. Така например по нашумелия към онзи момент случай Д., публикациите били взети от други електронни медии и сайтове като БТА, националните телевизии, националното радио. Тези източници имат екипи на места и предавали информация с оригинално съдържание, което сайтът на ответника цитирал. Според св. Златков, публикуваната снимка е била взета от „Instagram“.

Двамата свидетели твърдят, че при констатирана грешка в публикувания, има много възможности читателите да направят възражения, респ. да се свържат със сайта, за да се отреагира - от панел в сайта, по емайл адреса, по телефон на офиса. За конкретния случай, не е имало сигнал за грешка в процесната публикация. Никой не се е свързал с тях за това.

Първоинстанционният съд е кредитирал с доверие показанията на всички свидетели, като е посочил, че същите са последователни, непротивоположни и дадени въз основа на преки и лични възприятия.

По делото е представено експертно психологично становище, изготвено на 22.09.2023г. от клиничен психолог В.З., което по предварителни данни на ищеца и извадки от представени от него материали, е направила психологично изследване на Г. К. Г.. Констатирано е, че вследствие отправени към ищеца заплахи относно погрешна информация в някои медии, че Г. Г. е сочения извършител на акт на насилие, чрез нарязване с макетно ножче, последният преживява чувство на страх, лабилност, тревожност, напрегнатост, емоционално неустойчивост, чувство на несигурност и застрашеност.

При така събраните доказателства първоинстанционният съд е приел, че от съвкупният анализ на доказателствата, следва да се изведе, че ответникът е пасивно легитимиран да отговаря за обезвреда, тъй като той се явява автор на публикацията от 29.07.2023г. Съдът е приел за установено, че ответникът, като издател на електронния сайт и като възложител на работата, следва да понесе гаранционно-обезпечителна отговорност за причинените на ищеца вреди, както и че по делото са събрани достатъчно доказателства, най-вече гласни такива, от които да се приеме, че ищецът е претърпял посочените в исковата молба неимуществени вреди, изразяващи се в преживян срам, унижение,

компрометиране пред обществото, злепоставяне пред многобройна читателска аудитория, вследствие на което ищецът е преживял душевни болки и страдания.

С оглед на изложеното съдът е намерил, че са налице всички предпоставки на деликтната отговорност, обосноваващи и субсидиарната безвиновна отговорност на ответника на предявеното правно основание.

Относно размера на причинените на ищеца вреди, съдът е приел, че сумата от 2000 лв. е достатъчна за репарирането им. До този размер искът се явявал основателен и доказан. В случая при определяне на размера съдът бил отчел, че в процесната статия, изхождаща от ответника, името на ищеца е изписано само на едно място, като едновременно фигурира на няколко места името на друго лице, сочен за действителния извършител. Останалите, приложени към исковата молба доказателства - извадки от публикации, се отнасяли за други сайтове, не този на ответника. Освен това, установено било, че снимката на ищеца, както и имената му, са били променени, след констатираната грешка.

Въззивният съд не споделя изложените изводи на първоинстанционния съд и счита същите за неправилни и незаконосъобразни. Предявен е иск с правно основание чл. 49 ЗЗД за обезщетение по претенция за причинена на Г. К. Г. от сайта „П.Б. на неимуществена вреда чрез публикация на 29.07.2023 г. в 20:12 материал, озаглавен „Г. с макетния нож с първа реакция“. Изходната позиция на ищеца е, че с въпросната статия се е запознал още в деня на публикуването ѝ, и веднага след това са последвали всички негативни психосоматични рефлексии. Следователно това би могло да стане възможно след 20:12 часа на 29.07.2023 г. Всякакви публикации, информации и коментари, които предшестват тази конкретна публикация и са били публично достъпни преди този начален момент, следва да се считат известни на ищеца и неговото обкръжение. Ако изобщо може да се направи правно-логическа връзка между Г. с макетния нож...“ и ищеца Г. К. Г., нейното начало следва да се търси в публикации на съдържание от източници, които ответникът добросъвестно е цитирал, но без съмнение са били вече публично достъпни.

Свидетелите на ищцовата страна са акцентирали основно върху негативното отражение на публикациите за Г.Н.Г., които, без каквото и да е основание, се апликират върху Г. К. Г..

По делото е безспорно установено, че в нито една публикация на ответника няма фокус и дори далечна насоченост към личността на ищеца, тъй като Г. с макетния нож...“ е все пак Г., а не Г. /каквото е името на ищеца/. На следващо място „Никой в момента не знае какво се случва с Г. Н....“ - пише сайтът. Ищецът обаче е Г. К. и за него и дума не става. Също така приложената снимка е на Г. (установено след предявяване на свидетелите Л.Д.Г. и С.С.С.), а не на Г. К. Г.; Фейсбук профилът (чрез който ищецът се е разпознал) е на лице с имена Г. Н. Г., а не Г. К. Г..

Въззивният съд намира, че не следва да кредитира показанията и на двамата свидетели на ищеца, които са недостоверни, тъй като свид.Л.Д.Г.

ЖИ.ее на съпругески начала (сгодена) с ответника. Тя твърди: „...Отваряла съм страници и сайтове и на други медии. Но не помня какво пишеше. Помня Petel.bg, защото го видях в моя фейсбук. Влязох да проверя, отварям си стената, скролвах и видях статията на Petel.bg, че в моя профил“; „Имаше и други сайтове, но не ги помня“; свидетелката също така казва, че е свидетел и по други дела на Г., а също и „На посочената дата, на обяд прочетох статията, следобед по-скоро...“ В исковата молба и в доклада по делото най-ранният точен час, който може да се приеме за увреждането е този посочен от самия ищец - е 20:12 часа. До този час в интернет са публикувани стотици други статии и коментарии по темата и е невъзможно точно тази публикация да е отпушила описваните негативни емоции и чувства у ищеца. Според тази свидетелка заглавието в П.Б. било не Г., а „Г. с макетното ножче...“. Този Г. от публикациите работел като охранител. ЖИ.еещата на съпругески начала с него годеница не може да не знае, че „нейният“ Г. не е охранител, но въпреки това го идентифицира като обект на публикациите. Свидетелката също така казва, че самият Г. (ищецът) „Отказваше да пуска телевизора, спря да си вдига телефона, спря да влиза в социалните мрежи...“ - но тогава остава неизвестно как е бил залят от враждебни обаждания (стр. 14 от протокол от о.с.з.).

Другият разпитан по делото свидетел - св. С.С.С. (близък приятел установява, че Г. работи в момента, тогава към момента на излизането на статията пак е работил. Това изключва възможността по време на работа (по обяд) да се запознае е материала на П.Б.. Свидетеля също така посочва, че на 29.07.2023г. видял статията в сайта Petel.bg. Бил си вкъщи и си разглеждал фейсбука и му изскочила публикацията, било през деня. Това е отново противоречие, тъй като статията е публикувана на сайта на П.Б. вечерта. Свидетеля също казва, че предходни дни не бил виждал такива публикации“. От приложените и заверени копия от интернет страници е видно, че - напр. SAFE.NEWS е публикувал още по-възмутена статия един ден по-рано - 28.07.2023 г. в 13:46 часа.

В приложен като доказателство списък на сайтове с препратки към публикации (нотариално заверен) се удостоверява наличие на съдържание, което би следвало да е увреждащо, чийто източници са сайтовете „Б.“, „Ф.“, „П.“, „С.Н.“ и - разбира се „П.“. Датата на нотариалната заверка (18.08.2023 г.) би следвало да е достоверна единствено по смисъла на чл. 181, ал. 1 ГПК.

От сутринта на 28.07.2023 г. основните телевизии правят репортажи с много по-богато съдържание по случая „Д.“. „Нова ТВ“ отделя за това няколко минути в сутрешния си блок на 27.07.2023 г. Това съдържание, ограничено по обем и омекотено като внушение, се пренася на сайта на ответника едва денонощие по-късно. То е сбит и обран преразказ на вече съобщеното от националните медийни канали.

Тези факти, основани върху доказателствата, приложени е исковата молба, се синхронизират напълно е показанията на свидетелите, работещи в П.Б. –че сайта обработва, анализира и представя информация предимно от официални източници: БТА, БНР, БНТ, „24 часа“ (стр. 17 от пр. от о.с.з.).

На следващо място следва да се посочи, че липсва конкретно описание на увреждащото съдържание: „В момента на профила му в социалните мрежи няма нито една негова снимка “ - пише П.Б., като цитира Новини.Бг.

Установено е по делото също така, че на въпросния сайт има ярко открояващо се поле, в което пише: „За грешки и нередности в статията и коментарите пишете директно на нас тук“.

Св. Г. обаче заявява: „Влязох в страницата на Petel.bg, виждах съм я. Не съм забелязала да има поле за грешки и нередности в самия сайт. Г. не знае да е правил възражение в сайта. Опитавме се да заверим нотариално снимката от статията, но ни отказаха. Аз не съм се обръщала към сайта на Petel.bg относно статията за Г.“. „П.“ обръща вниманието в съвсем друга посока: „Забъркаха името на певица Г. в делото срещу насилника на Д....“ Не е известно дали този Г. също претендира обезщетение. Това и други доказателства обаче са от 28.07.2023 г.

От показанията на свид.Л.Г. се установява, че ищецът очевидно е завел няколко дела срещу сайтове и медии, като определено смесва собствената си самоидентификация с персонажа „Г. К. Гев“. Общото между тези иски е, че са съпътствани от сериозни парични обезщетения. Но ищецът не прави връзка между конкретната публикация и претендирания вредоносен резултат.

С оглед на гореизложеното, въззИ.ният съд намира, че от събраните по делото доказателства може да се направи обоснован извод, че по отношение на ответника П.Б. не е осъществен съставът на чл. 49 от ЗЗД. Не съществува пряка причинно-следствена връзка между деянието и вредата. Всъщност не е установено по делото изобщо „деяние“ в сочения в исковата молба контекст, тъй като Г.Н.Г. не е ищецът Г. К. Г. и никъде в материалите на ответника такава връзка не е правена. Установено е, че съпътстващата инкриминираната публикация снимка не е на ищеца Г., а на действителния „насилник“ Г., публикацииите в сайта-ответник са съдържани, умерени, съответстващи на съдържанието, представено от националните телевизии, БТА и БНР. В тези публикации са ползвани на официални съобщения на прокуратурата.

В контекста на чл. 49 ЗЗД юридическото лице - ответник, не може да се ангажира с отговорност за вреда, причинена от действие на негови органи или служители. Предметът на дейност и системата от проверки, както и възможността на всеки да оспори съдържанието на определена публикация, сочат на професионално и коректно отношение към обществената отговорност на медията. ПротИ.но на позицията на ищеца липсват основания за търсене на т.нар. „небрежност в контрола“. Ответникът е организиран дейността си в съответствие с добрите журналистически практики и липсват каквито и да са индиции за виновно поведение на ръководител или служител.

Не е доказано и установено по делото как точно ищецът е успял да свърже статията, в която е описано престъпното деяние точно със себе си, как и защо неговите близки реагират по „посочения начин“ като с името Г. Г. има много други хора. Не е доказано статията наистина да е съдържала снимката

на ищеца, а точно обратното - на истинския извършител Г..

Отделно, твърденията, че ищецът се е затворил в себе си, не излизал и не комуникирал с други хора извън семейството, не е установено, че се е случило точно в резултат на процесната статия, тъй като ноторно известно е, че извършителят на деянието Г.Г. е идентифициран ден след престъплението и е бил задържан на 27.06.2023г, следователно няма причина към Г. да са адресирани заплахи и обиди.

Първоначалната публикация на страницата на ответника е озаглавена: „Г. с макетния нож...“

Обстоятелството, че ищецът (Г. К. Г.) и фактическият извършител на коментираното събитие (Г.Н.Г.) се познават и са дори приятели, не е основание Г. с макетния нож“ предполагаемо да се идентифицира с Г., а последният да претърпи вследствие на тази мнима връзка обстоятелствено изложените неимуществени вреди (болки, страдания, депресии и др.).

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, въззИ.ният съд намира, че може да се направи обоснован извод, че публикациите, които прави ответника не са авторски, а следват оповестената от прокуратурата, БНТ, БНР, БТА и други авторитетни източници на информация - БТВ, НоваТВ, България ОнЕър, сайтове като Б., П., Ф., Лупа, С.Н., Трафик Нюз и десетки други. С оглед на това е неоснователно оплакването от страна на ищеца, че ответникът не бил извършил проверка на фактите, които са оповестени, тъй като същите са цитати, а не собствени твърдения. Сайтът (профилът) на ответника отразява публично известни и общодостъпни факти и обстоятелства, които не инкорпорират лични данни и не идентифицират ищеца като извършител на деянията, широко отразявани от неопределен брой информационни източници. Никъде в условно инкриминираните текстове ищецът не е еднозначно определен и стриктно посочен. Действително няма съмнение, че едно и също лице има възможността да присъства в публичното пространство с повече от един профил. Следва да се разграничи ясно и точно: Ответникът (сайтът П.Б.) в публикациите си третира като публично укоримо и евентуално престъпно поведението и действията на лице, назовано като Г., евентуално като Г. Г., доколкото в началото на информационната кампания по отразяване на този деликт (нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата ѝ. Нарязани са ръцете, краката и гърдите на 18-годишната, а носът ѝ бил счупен) в публичното пространство извършителят е придобил известност с това име. Никъде в публикациите на ответника не съществува лице с имената на ищеца - Г. К. Г.. Няма и негова снимка. По никакъв начин никъде не е релевирана, а още по-малко установена в публикацията, връзка между извършителя на протИ.оправното посегателство срещу Д. (Г.Н.Г.) и ищеца (Г. К. Г.). В този смисъл ответникът не е приписвал на ищеца престъпление и не е адресирал към него обидни думи, изрази и квалификации.

Неоснователно е оплакването на ищеца, че съпадението на неговите имена с тези на сочения като автор на престъплението срещу Д., го

идентифицира еднозначно до степен на пълно сходство.

Предвид гореизложеното въззИ.ният съд намира, че предявеният иск е неоснователен и недоказан. За да се уважи искът, ищецът следва да установи наличието на неправомерно увреждане (деликт), на вреда, на причинно-следствена връзка между деликта и последваща промяна в имуществената сфера на ищеца (евентуално необходимостта от компенсиране на неимуществени вреди с паричния им еквИ.алент), правната връзка между непосредствения извършител и ответника, като възложител на работата. В конструкцията на исковата претенция вредата се дефинира като негатИ.ни психо-соматични последици от обида и клевета, чийто автор е лице, действащо при изпълнението на възложена от ответника работа. В обстоятелствената част на и.м., както и с оглед приложените доказателства се установява, че инкриминираният текст не е авторски на ответника, позовава се на предходни публикации в други сайтове и информационни източници (вкл. последващи уточнения от прокуратурата).

Спорната публикация не съдържа изображение или друг идентификатор, който да свързва ищеца с инкриминираното съдържание. Действията на ответника не са насочени персонално срещу ищеца, а срещу извършителя на инкриминираното деяние; самото то - предмет на актИ.ен обществен интерес. Съдържанието на текста е почти пълен цитат на други сайтове. Доколкото вината е актИ.но психическо отношение на дееца към извършеното деяние, към негово негатИ.но отражение върху личността на увреденото лице и върху обществените отношения, очевидно е, че инкриминираният текст не е фокусиран върху ищеца като субект, а като обществено негатИ.но явление. В този смисъл следва да се приеме, че е опровергана презумпцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

Относно причинно-следствената връзка между конкретната публикация, предмет на настоящото производство, и други публикации, предшестващи, съпътстващи и/или последващи инкриминираната, но с идентично съдържание, оценъчни послания и персонална насоченост въззИ.ният съд намира, че ищецът не е обосновал и диференцирал евентуалните вредни последици точно от тази публикация, а не от многото други такИ.а в същия период от време.

В допълнение въззИ.ният съд намира, че възраженията, изложени в жалбата, са неоснователни и недоказани. Твърдението, че ответната медия е публикувала „непроверена информация не почИ.а на фактическа или правна основа. Информацията, отразена в публикациите, е същата, която към онзи момент е била широко разпространявана от множество национални и регионални медии. Става въпрос за новина от изключителен обществен интерес и значимост, при която журналистите имат право да се позовават и на вече оповестени публични източници.

Разпоредбите на Етичния кодекс на българските медии (ЕКБМ), на които жалбоподателят се позовава, не представляват норматИ.ен акт със санкционен характер. Те са препоръчителни правила за професионално

поведение, чието неспазване не води автоматично до юридическа отговорност. Въпреки това те са спазени.

Отделен е въпросът, че това е ново основание, което е недопустимо да се въвежда на този етап на производството.

На следващо място публикуването на профилна снимка от социалната мрежа „Фейсбук“ и общодостъпна информация (възраст и населено място) не представлява нарушение на закона или на Конституцията. Същата информация е била свободно достъпна за неопределен кръг лица. Медиите имат правото да използват публично достъпни материали, когато съществува значим обществен интерес. Въпреки това снимката, която е съпътствала инкриминирания материал не е на Г., което е безспорно установено по делото.

Правото на медиите да отразяват значими събития включва публикуване на материали от публични източници, без да е необходимо да се изисква изрично съгласие на всички лица, засегнати косвено от информацията.

Изискването на т. 1.1.6 от ЕКБМ има препоръчителен характер. То не налага правно обвързващо задължение за журналиста да осигури изявление от всяко лице, за което има косвени данни в публичното пространство. В конкретния случай става въпрос за бързо развИ.аща се ситуация, при която основната задача на медиите е своевременно да информират обществото.

В публикациите няма категорично твърдение, че жалбоподателят е извършител на престъплението. Използваните формулировки отразяват информация, разпространявана от други източници, без окончателно приписване на вина. Съгласно чл. 31, ал. 3 от Конституцията вината на едно лице може да бъде установена единствено от съд. Следователно не е налице протИ.оправно приписване на престъпление.

Твърдението, че „злото вече е сторено“ и че публикациите са довели до негатИ.но отношение спрямо жалбоподателя, е изцяло голословно. Липсват доказателства за настъпили конкретни имуществени или неимуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от действията точно на ответната медия.

Жалбоподателят твърди, че в публикациите са използвани „обидни квалификации“ и „лични нападки“. Тези твърдения са необосновани и неподкрепени с конкретни цитати. Отразяването на престъпление от изключителна обществена значимост предполага използването на силен език, с цел да се предаде тежестта и шокиращия характер на събитието. Това не представлява обида към конкретно лице, а е отражение на характера на самото деяние. Публикациите не са насочени към уронване на личното достойнство на жалбоподателя, а към информиране на обществото за престъпление, което е предизвикало силен обществен отзвук. Липсва категорично приписване на вина, което изключва квалификацията „обида“.

На сайта на ответника е предоставена възможност всяко засегнато лице да реагира незабавно и да поиска премахване на материал, опровержение, допълнение и т.н. Ищецът не е предприел месеци наред, а и до този момент, никакви действия в тази насока.

С оглед на изложеното се установява, че процесната публикация е направена добросъвестно и при наличие на значим обществен интерес. Не е налице протИ.оправно деяние от страна на медията и липсват доказателства за вреди, пряко причинени от ответника.

При тези установени по делото обстоятелства, въззИ.ният съд намира, че изводите на първоинстанционния съд, а именно, че предявеният иск е частично основателен, поради което го е уважен за сумата от 2000 лв. е неправилен и незаконосъобразен.

ВъззИ.ният съд намира, че предявеният иск е недоказан по основание и по размер, поради което следва да се отхвърли изцяло, като неоснователен. Отговорността по чл.49 ЗЗД във вр. с чл. 45 ЗЗД се поражда само при кумулатИ.ното наличие на вреди, пряка и непосредствена последица от виновно и протИ.оправно деяние. Доколкото не са налице предпоставките на посочената разпоредба предявеният иск се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен изцяло. Неоснователността на главния иск за обезвреда, обуславя тази и на акцесорния за законна лихва, защото е обусловен от уважаването на първия (чл. 86 ЗЗД).

С оглед събраните по делото доказателства, въззИ.ният съд намира, че ищецът не е доказал пълно и главно твърденията си в исковата молба, След като не са налице всички елементи от фактическият състав на чл. 45 и чл.49 ЗЗД -ответника да е извършил твърдяното в исковата молба протИ.оправно деяние, предявеният от ищеца иск за осъждането му да му заплати обезщетение от 10000 лева за причинените му със същото неимуществени вреди, се явява недоказан по своето основание. Поради това, като неоснователен, следва да се отхвърли изцяло, заедно с акцесорните претенции за законна лихва и разноски.

По изложените по-горе съображения, въззИ.ният съд намира, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено, в частта, с което е осъдено „П.Б.“ ООД, представлявано от М. Г. да заплати на Г. К. Г. сумата от 2000 лева или 1022,58 евро, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в прежИ.ян срам, унижение, компрометиране пред обществото, злепоставяне пред многобройна читателска аудитория, душевни болки и страдания, вследствие публикация от 29.07.2023г. на сайта Petel.bg., със заглавие: “ Г. с макетния нож с първа реакция“, в която е било налично съдържание: „В мрежите се разпространиха кадри от фейсбук профила на Г. Н. Г., нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата ѝ. Интересни са последните постове на насилника, чийто профил все още фигурира в социалната мрежа“, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 29.07.2023 г. до окончателното изплащане, както и в частите, в които са присъдени разноски и е определена дължимата ДТ, като вместо това бъде постановено друго, с което бъде отхвърлен иска изцяло като неоснователен и недоказан.

В останалата му част – в която е бил отхвърлен предявеният иск до

претендирания размер от 6000 лв. или 3067,75 евро /в тази част решението се обжалва от ищеца/, същото като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

В частта за разликата от 6000 лв. или 3067,75 евро до 10 000лв. или 5112,92 евро, решението не е обжалвано, поради което е влязло в законна сила.

С оглед изхода на делото, следва въззИ.ника Г. К. Г. – ищец в първоинстанционното производство да бъде осъден да заплати на въззИ.ника „П.Б.“ ООД - ответник в първоинстанционното производство направените разноски по делото, които видно от представения списък с разноските са в размер на 1400,93 евро, представляваща направените разноски по делото за двете съдебни инстанции – заплатена ДТ и адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиИ.и, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 602/19.06.2025г., постановено по гр.д.№ 283/2025 г. по описа на Районен съд С.З., **в частта**, с което е осъдено „П.Б.“ ООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. В., ул. *****, представлявано от М. Г. да заплати на Г. К. Г. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. ***** сумата от 2000 лева или 1022,58 евро, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в прежИ.ян срам, унижение, компрометиране пред обществото, злепоставяне пред многобройна читателска аудитория, душевни болки и страдания, вследствие публикация от 29.07.2023г. на сайта Petel.bg., със заглавие: “ Г. с макетния нож с първа реакция“, в която е било налично съдържание: „В мрежите се разпространиха кадри от фейсбук профила на Г. Н. Г., нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата ѝ. Интересни са последните постове на насилника, чийто профил все още фигурира в социалната мрежа“, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 29.07.2023 г. до окончателното изплащане, както и **в частите, в които** са присъдени разноски и е определена дължимата ДТ, като вместо това постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Г. К. Г. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. ***** протИ. „П.Б.“ ООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. В., ул. *****, представлявано от М. Г. иск за заплащане на сумата от 2000 лева или 1022.58 евро, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в прежИ.ян срам, унижение, компрометиране пред обществото, злепоставяне пред многобройна читателска аудитория, душевни болки и страдания, вследствие публикация от 29.07.2023г. на сайта Petel.bg., със заглавие: “ Г. с макетния нож с първа реакция“, в която е било налично съдържание: „В мрежите се разпространиха кадри от фейсбук профила на Г. Н. Г., нарязал приятелката си с макетно ножче и след това обръснал главата ѝ.

Интересни са последните постове на насилника, чийто профил все още фигурира в социалната мрежа“, ведно със законната лихва от датата на увреждането - 29.07.2023 г. до окончателното изплащане, като неоснователен и недоказан.

ПОТВЪРЖДАВА решение в останалата му обжалвана част.

ОСЪЖДА Г. К. Г. ЕГН *****, от гр. С.З., ул. ***** да заплати на „П.Б.“ ООД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. В., ул. *****, представявано от М. Г. сумата от 1400,93 евро /хиляда и четиристотин евро и деветдесет и три евроцента/, представляваща направените разноски по делото за двете съдебни инстанции – заплатена ДТ и адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ при наличието на касационните основания по чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____